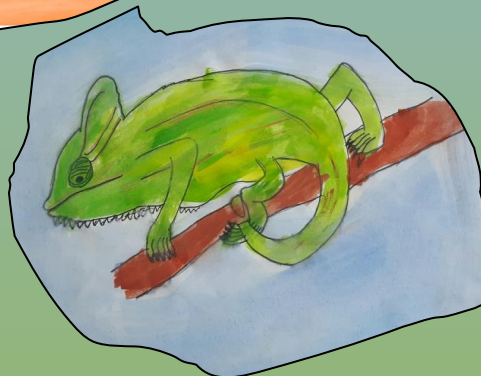

**Ewigt
en de geheime
dierenwereld
Ada & Joar 2018**

Inhoudsopgave

Op de fiets	3
Banden plakken	5
De vreemde deur	7
Kennismaken	9
Praathuis	11
Klein zijn	13
Veranderen	16
Opruimen	18
De Mikkenclub en het dierenbal	19
De bange hond	21
Het nieuws	23
Vluchtelingen	25
Terug naar huis	26

ISBN 26042018

Niet kopiëren zonder toestemming van Ada en Joar

Eerste druk, oplage 30 stuks

Uitgeverij: creadawestkapelle.nl

Dit boekje gaat over een jongen die plotseling,
onverwachts,
in een bijzonder avontuur terechtkomt.

Het is een andere wereld als die van elke dag...
maar het lijkt soms toch wel een beetje op de gewone wereld.
Alleen anders.
Misschien herken je er wel iets in.

Op de fiets

De jongen is twaalf jaar oud, hij heeft een
beugel, draagt altijd een pet en een trui
met de letter S. Het is de letter van slim,
snel, stoer, stralend en soms ook de letter
van stil, stom en sloom.

De jongen fietst graag en hij heeft ook een
paar skates die hij heeft versierd met
bliksemschichten erop. Hij houdt van lezen
en drummen. Het is een jongen die niet
graag te laat komt. Daarom draagt hij
altijd het horloge van zijn opa om zijn
pols.

De jongen gaat elke dag op de fiets naar
school. Onderweg gaat hij dan over
hetzelfde fietspad, langs dezelfde huizen en over dezelfde brug.
Op zijn route staat ook een oud huisje. Verscholen achter hoge struiken

en een paar oude bomen. In de
zomer zie je het huisje bijna niet.
Maar in de herfst, als de blaadjes
vallen, dan komt het huisje
langzaam tevoorschijn.

Héél soms ziet de jongen tussen de
kalende takken iemand lopen, in de
tuin, op het pad, rond het huis. Dat
is een oude man. De man heeft
donker lang haar en draagt elke
dag dezelfde broek en dezelfde
oude jas. Op zijn hoofd heeft hij
een bruine gedeukte hoed.
Maar het meest opvallende aan de
man is zijn vriend.

Een kraai die rustig op zijn schouder zit. De eerste weken fietst de jongen keihard langs het huis, bang dat de oude man hem zal zien. Maar elke dag verder, went hij meer aan de oude man en de kraai op zijn schouder. Na een paar weken steekt de man ineens zijn hand op als de jongen langs fietst. Een stille groet. De jongen knikt en fietst door.

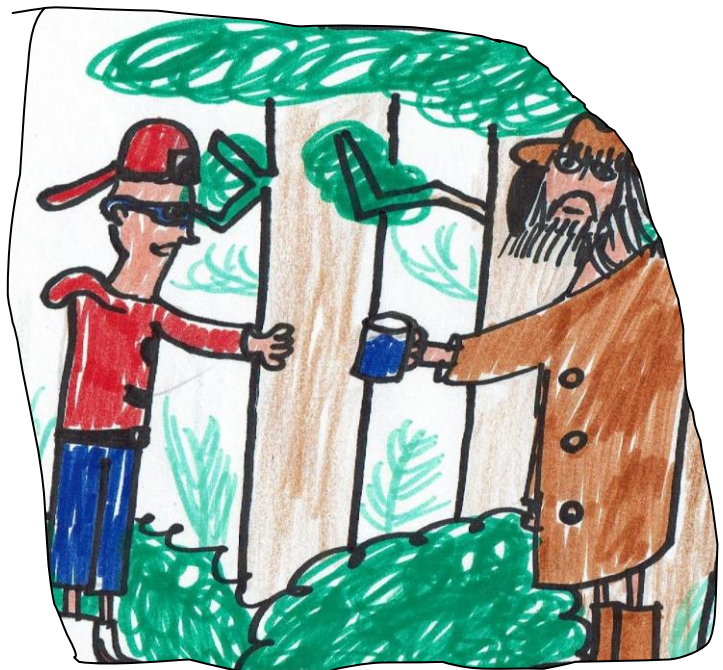
Dan, op een dag, 200 meter voor het huisje van de oude man, krijgt de jongen een lekke band. Dat is pech. Hij heeft wel een fiets EHBO doosje bij zich om de band te plakken. Maar er is geen water in de buurt. Het is nog zeker een uur lopen naar huis. Zo komt de jongen op het idee om bij de oude man een bakje water te vragen zodat hij zelf de band kan plakken. Met een beetje geluk

helpt de man hem wel. De jongen gaat voorzichtig met zijn fiets het erf op.

De oude man staat met zijn rug naar de weg. De schelpen op het pad kraken, maar de man lijkt het niet te horen.

Dan begint de kraai te roepen, hij vliegt ineens van de schouder af en scheert over het hoofd van de jongen. Die laat van schrik de fiets vallen. De oude man draait zich om en roept heel hard "Oppassen Kraai, goed volk!"

De jongen raapt zijn fiets op en loopt door naar de man. Hij zegt: "Meneer, ik heb een lekke band, heeft u een bakje water? Dan kan ik mijn band plakken." De oude man schudt zijn hoofd en mompelt: "Ik help geen vreemden." Dan zegt hij wat duidelijker: "Als we onszelf aan elkaar voorstellen dan zijn we geen vreemden meer. In dat geval kan ik je helpen."

Banden plakken

De jongen kijkt even vreemd, maar omdat hij graag snel naar huis wil, geeft hij de oude man een hand en stelt zichzelf voor. "Hallo, ik ben Ewijk en ik ben 12 jaar oud. Ik ben op weg naar huis, ik woon bij oma. Mijn horloge is nog van opa geweest".

De man schudt hem stevig de hand en zegt: "Hallo, ik ben Tycho, ik ben al eeuwen op deze wereld. Dit is mijn huis en de dieren zijn mijn vrienden."

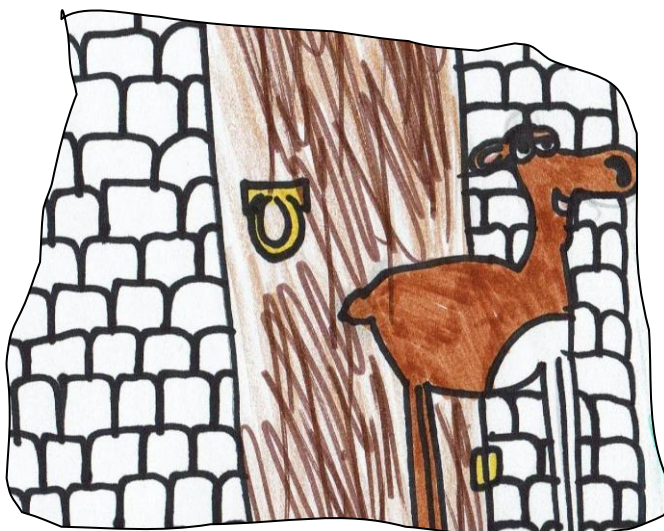
Na een stevige handdruk pakt Tycho de fiets en zet hem op zijn kop. Hij wijst naar een krukje waar Ewijk op mag zitten en gaat een bakje water halen. In een korte tijd is de fietsband geplakt en staat de fiets weer overeind. De kraai is intussen weer in de buurt gekomen en zit op een afstandje te kijken. Af en toe gaat zijn kop een beetje schuin en knijpt hij de ogen tot kleine spleetjes. "Kraai het is in orde" zegt Tycho.

"Wil je wat drinken?" vraagt Tycho en zonder te wachten op een antwoord verdwijnt hij in zijn huisje en komt hij terug met een glas water. Dan vertelt hij het verhaal van Kraai. Kraai heeft op de hoge berg gewoond met veel andere kraaien. Elke dag vloog hij zijn vaste rondje op zoek naar

eten. Dan, op een slechte dag, komen er drie jagers de berg op.

Het is jachtseizoen. Een van de jagers schiet twee van zijn kraaienvrienden neer. De rest van de vriendengroep vliegt alle kanten uit. De kraai blijft alleen over, hij is gewond aan zijn rechtervleugel en verstopt zich. Later op de dag komt Tycho op de berg. Hij vindt de vogel, noemt hem Kraai en neemt hem mee naar huis. Als ze daar aankomen schrikt Kraai een

beetje, want er loopt een reetje rond. Ook het reetje schrikt van Kraai. Maar de oude man doet net alsof hij niets merkt. Hij verzorgt de vleugel van de kraai en geeft het reetje een liefdevolle aai over zijn kop. Dan zegt hij tegen de ree: "dit is Kraai".

Tegen Kraai zegt hij: "dit is Ree". Tegen hen samen zegt hij: "Zolang jullie hier bij mij wonen, zullen jullie vrienden zijn". En zo begint een bijzondere vriendschap tussen Kraai en Ree.

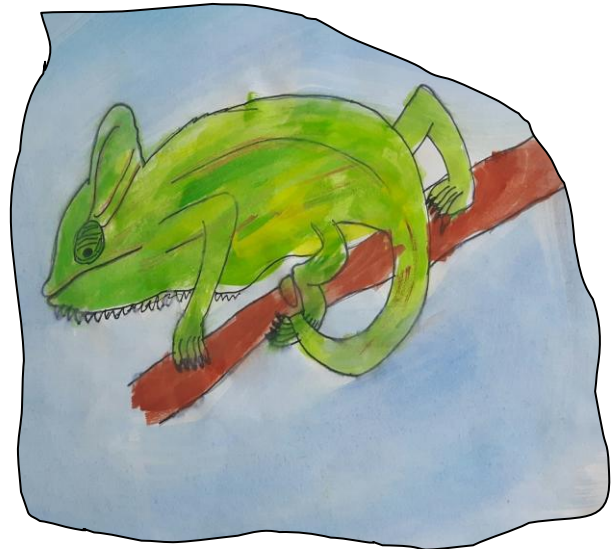
Ree woont al langer bij Tycho, sinds de dag dat zij met een achterpootje vast kwam te zitten in een wolvenklem. Zij heeft er niet lang in vastgezet want Tycho vond haar snel, heeft haar bevrijd en mee naar zijn huis genomen om de poot te verzorgen.

Tycho stopt met praten, de band is geplakt, Ewijts glas is leeg, dus er is geen reden meer om langer te blijven. Hij wil wel, maar hij weet ook dat oma ongerust wordt als hij te laat thuiskomt.

De volgende dag stopt hij na school even bij het huis van Tycho. Hij wil hem graag nog een keer bedanken voor het plakken van zijn fietsband. Maar hij hoopt ook wat meer te weten te komen over deze bijzondere oude man. Ewijt mag binnenkomen om wat te drinken.

Daar zit op een grote afgezaagde boomtak een kameleon. De kameleon mist zijn rechterpoot maar lijkt zich goed te kunnen redden.

Ewijt kijkt vragend naar Tycho die meteen antwoord geeft op de vraag die niet gesteld wordt. "Dit is Kameleon. Hij is te pakken genomen door een buizerd die op zoek was naar eten voor zijn jongen. Maar Kameleon liet zich niet zo makkelijk grijpen en stribbelde flink tegen. Hij moest kiezen

voor het verlies van zijn leven of een poot. Verder gaat het goed met hem".

Ewijt heeft zijn limonade bijna op als hij, verscholen in een donkere hoek een houten deur ziet. De deur hangt los in de scharnieren maar ziet er wel stevig uit. Allerlei houten planken houden de boel bij elkaar. Tycho ziet hem kijken en schuift er snel een gordijn voor dat vlak naast de deur hangt. "Nu moet je weer gaan ". Ewijt vertrekt weer, vol vragen.

De vreemde deur

Het duurt bijna een week voor Ewijk de kans krijgt weer wat meer onderzoek te doen naar Tycho. Zijn fietsband blijft hard en op de tijden dat Ewijk langs rijdt is er niemand te zien. Tycho niet, Kraai niet en Ree ook niet. Toch wel vreemd.

Dan op een woensdagochtend moet Ewijk nablijven op school. De leraar wiskunde is boos omdat Ewijk zijn proefwerk slecht heeft gemaakt. Ewijk was zo met Tycho bezig dat hij zich niet kon concentreren op de wiskundevragen, daarom was hij niet op tijd klaar. Normaal kreeg Ewijk een acht, nu maar een vijf.

De leraar heeft tien nieuwe opdrachten voor hem gemaakt. Als hij die allemaal goed heeft, dan gaat zijn vijf alsnog omhoog naar de acht. Dat is belangrijk voor zijn rapport. Dus Ewijk doet erg zijn best en na een uur is hij klaar. Alle tien extra opdrachten heeft hij goed gemaakt, dus Ewijk gaat opgelucht weer naar huis. Het is pas half drie dus hij kan thuis nog skaten.

Als hij bijna bij het huis van Tycho is, trapt hij wat minder hard in de hoop een glimp op te vangen van Tycho. De oude man is niet te zien. Kraai ook niet en zelfs Ree is verdwenen.

Maar.... er brandt een lichtje binnen. Ewijk besluit om naar het huisje te gaan. Misschien is Tycho wel ziek, heeft hij hulp nodig. Ewijk zet zijn fiets tegen het huisje en klopt tegen het raam. Geen reactie. Doodse stilte. Voorzichtig doet Ewijk de deur open en gluurt naar binnen. Niemand te zien. Ewijk is normaal wel slim, snel, stoer en stralend maar nu wordt hij toch een beetje stil. Waar is Tycho, waar zijn Kraai, Ree en Kameleon?

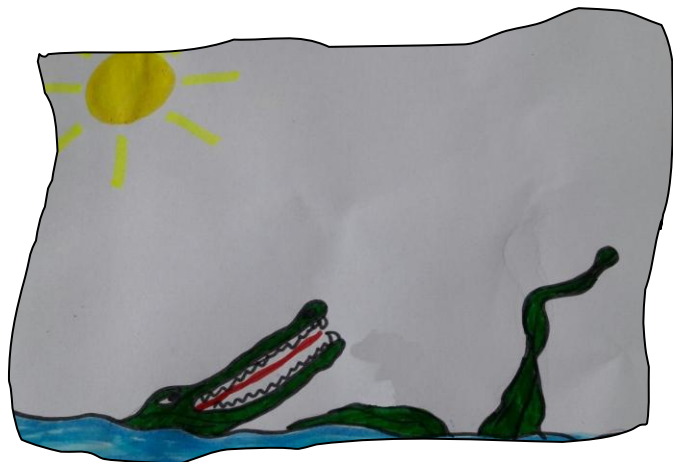
Dan ziet Ewijt ineens de houten deur weer achter het gordijn, de deur staat een stukje open. Hij besluit stiekem om het hoekje te kijken. En wat hij dan ziet..... is prachtig en onwerkelijk.

Mooie bomen en planten, een beetje vreemd, bijna niet echt en in de verte een beetje mistig. Buiten het huisje schijnt de zon, maar in dit bijzondere bos achter de deur ziet de wereld er anders uit. Ewijt kan zich niet bedwingen, nieuwsgierig loopt hij verder. Zonder nadenken trekt hij de deur achter zich dicht. Hij hoort een harde klik. Als hij zich omdraait ziet hij dat de deur geen klink heeft maar gewoon een boomstam is, een grote boom met allemaal papiertjes in plaats van blaadjes.

En er hangt iets in de lucht, alsof er iets gaat gebeuren. Soms voel je het aankomen, dan weet je dat er iets gaat gebeuren zomaar vanuit jezelf. Zo ook nu. Er hangt iets in de lucht, er gaat iets naars gebeuren. Maar Ewijt loopt dapper door. Er is geen weg terug, de deur is niet alleen dicht, de deur is weg.

Ewijt loopt op zijn gevoel af naar een open plek, met een meertje. Daar ziet hij dat er een paar dieren bij elkaar zijn. Ewijt ziet de dieren wel maar de dieren lijken hem niet te zien. Ze kijken allemaal erg gespannen naar het water. Ieder dier probeert stil te zijn.

En dan horen ze het, Ewijt ook; eerst een paar krakende takjes en dan plonst er zachtjes iets het water in. Ze zien het water bewegen, maar ze zien niet waardoor. Iets (misschien een dier) gaat richting een rode uitkijktoren. En dan ineens, grote paniek! Er komt een krokodil boven water met een opengesperde muil en hij gaat recht op een groepje kleine eendjes af die daar spelen.

Alle dieren beginnen te schreeuwen en te roepen, er komen steeds meer dieren kijken, maar de eendjes lijken niets te horen. Ze hebben het leuk en schateren van het lachen. De krokodil komt gevaarlijk dichterbij.

Iedereen wil iets doen, maar zoals vaker, er gebeurt niets. Uiteindelijk neemt een dapper dier het heft in handen. Die springt in het water, zonder te weten of hij kan zwemmen. Ewijt kan niet goed zien wat voor dier het is, het is schemerig geworden. Het dappere dier brult en schudt zijn natte haren.

Dan hoort Ewijt het, het is een leeuw! De krokodil schrikt zo hard van het kabaal dat hij weer onderduikt. De eendjes zijn gered. Ze hebben niet eens gemerkt dat ze in gevaar waren. Ze spetteren lekker dicht bij elkaar gewoon verder, naar de waterkant, om daar een eindje te gaan lopen. Langzaam keert de rust weer terug. De dieren trekken zich terug, Ewijt is weer alleen. Hij gaat terug naar de boom met de papiertjes en zoekt naar de deur die verdwenen is. Hij besluit om te gaan slapen. Morgen weer een dag. Wie weet wordt hij wel in zijn eigen bed wakker, is dit gewoon maar een droom.

Kennismaken

De zon prikt in zijn ogen en er is iets dat tegen zijn schouder duwt. Iets zachts, iets dwingend. Ewijt wordt wakker, wrijft in zijn ogen, doet zijn ogen open en ..... kijkt zo naar de slurf van een hele grote olifant. De slurf duwt tegen zijn schouder. Dan hoort Ewijt een diepe zware stem "wakker worden, welkom in *Verhalenland!*" Ewijt springt op, hij denkt de stem van Tycho te horen. Maar Tycho is nergens te zien. Alleen die olifant.

De stem vertelt: "Dit is *Verhalenland*, een land met veel bijzonderheden, vol verhalen van vroeger en nu. Deze verhalen worden bewaard in de *Verhalenboom*. Dat is de boom waar je nu tegenaan zit. Deze boom wordt verzorgd en onderhouden door dieren van de *Verhalenbende*."

Ik ben Olifant en ik was erbij toen de boom als zaadje in de grond kwam. Met mijn slurf heb ik de groeiende boom steeds water gegeven. Ik ken veel verhalen die in de boom hangen en ik vertel er graag over."

Intussen zijn er verschillende dieren bij komen zitten. Olifant wijst naar hen en vertelt verder. "Dat zijn de andere dieren van de Verhalenbende. Beer is vanaf het begin bij de Verhalenbende.

Hij is de baas, maar hij doet net alsof hij dat niet is. Dat is soms een beetje moeilijk voor ons, maar Beer doet zijn best. Hij zoekt altijd naar oplossingen en uiteindelijk vindt Beer de weg naar een goede afloop. Naast hem zie je Bever. Hij is er ook al vanaf het begin bij. Hij maakt boomstammetjes. Die worden verzameld en gebruikt voor dammen en bruggen. Bever werkt op de achtergrond maar is altijd

waakzaam en aanwezig. Ook al zie je hem niet. Aan de andere kant van Beer zit Hamster. Hij weet heel goed hoe het werkt in de wereld. Als je iets wilt bereiken dan kost dat wat. Als de Verhalenbende goed voor de Verhalenboom wil zorgen, dan hebben ze centen nodig. En op die centen moet je zuinig zijn. Daar zorgt Hamster voor.

Dan hebben we ook nog Haan, hij is nog niet zo lang bij de Verhalenbende maar hij weet zijn zegje wel te doen. Haan loopt graag voorop. Wij weten dat en vinden het niet erg. Hij liever dan wij."

Ineens staan de vijf dieren tegelijk op, draaien zich om, alsof iemand een geheim seintje heeft gegeven. Olifant zwaait met zijn slurf in zo'n gebaar van 'kom mee, volg mij'.

Ewijk staat op en loopt achter de groep dieren aan. Vlak bij de Verhalenboom staat een houten keet, er hangt een bord op: Praathuis. Er ligt een leeuw op de grond, precies vóór de keet. Olifant vertelt verder.

“Die luie grote poes daar, dat is Leeuw, hij is de baas van deze keet. Het is hier altijd druk, maar nu toevallig even niet. Alle dieren uit *Verhalenland* komen er graag, soms hangen de poten gewoon buiten omdat er geen plek meer is. Leeuw lijkt nu wel op een onschuldige poes, maar dat is hij niet. De *Verhalenboom* ligt in zijn territorium en de *Verhalenbende* is zo’n beetje zijn familie. Leeuw let erg goed op ons en jaagt kwaadwillende dieren gewoon weg. Leeuw is de ongekroonde *Koning* van de *Verhalenbende*.”

Praathuis

De deur van het *Praathuis* gaat open en er komen een aantal dieren naar buiten: een groepje mieren met kleine emmertjes. In koor roepen ze “Leeuw, het is weer schoon!” en Leeuw brult terug “Bedankt!” Dat was

dus de schoonmaakploeg. Dan komt er ook een duizendpoot naar buiten. Hij neemt het over van Olifant en begint te vertellen.

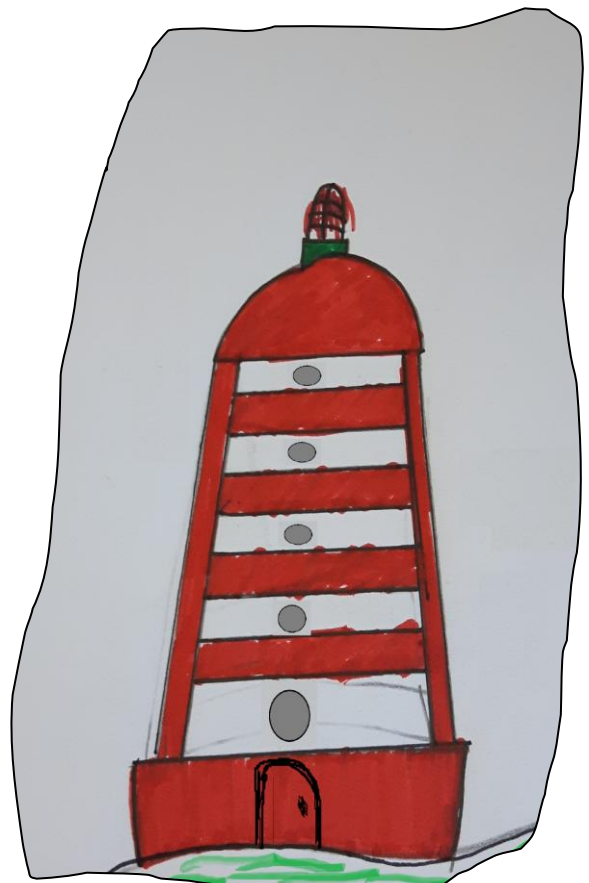

“Mijn naam is Duizendpoot, ik ben heel handig want ik heb wel 1000 poten. Ik weet veel van de verhalen in de *Verhalenboom* en ik ben er altijd als ze mij nodig hebben.

Ze noemen we ook wel eens de *Alleskunner*. Als er bezoekers komen dat laat ik die de omgeving zien. Dus volg mij maar. Maar let op waar je je voeten zet, je mag de schoonmakers of mij niet platdrukken. Dan zwaait er wat bij de anderen!”

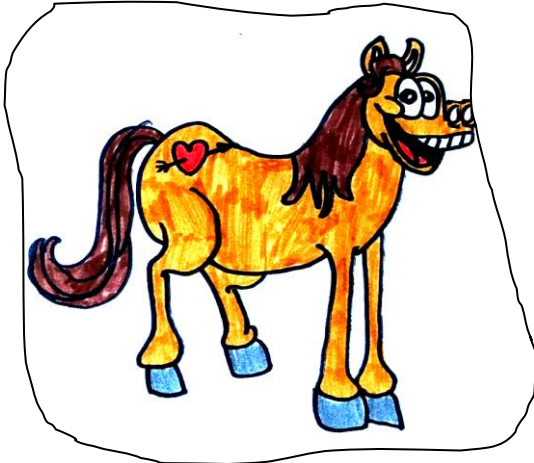
Ewijt volgt Duizendpoot, de andere dieren blijven achter bij het *Praathuis*. Duizendpoot loopt richting een rode uitkijktoren en begint te vertellen. “Dit is onze uitkijktoren, hij staat er al heel lang. Haan is hier zo’n beetje de baas, samen met een baviaan, en ik ben het ook een beetje. De toren is belangrijk voor alle dieren in *Verhalenland*. Kom, we gaan naar boven.”

Ewijt klimt mee naar boven en in de uitkijktoren is er een prachtig uitzicht.

Duizendpoot vertelt en wijst naar de plekken waar hij over vertelt. "Daar, midden in *Verhalenland* ligt het meertje *Kleinwater* en vlak achter de duinen ligt *Grootwater*. Allebei de waters zijn belangrijk voor de dieren. Zij wonen in of op het water, of ze leven van het water.

Aan de rand van *Verhalenland*, op het duin, staat het *Waarheidshok*. Dat is de plek waar nieuwe verhalen geboren worden en oude verhalen opnieuw gaan leven. Het is ook de verzamelplaats voor dieren die af en toe gezelschap willen hebben. Dieren die alleen zijn, maar geregeld eens willen praten."

Ewijt kijkt zijn ogen uit, wat een mooi zicht vanaf de toren op dat grote water! Ineens is er wat kabaal onder aan de voet van de uitkijktoren. Een baviaan staat er te kletsen tegen een paard en Haan, die Ewijt al had gezien, probeert er bovenuit te kraaien.

Duizendpoot vertelt. "Daaronder zie je Baviaan en Paard. Hij en zijn maten zijn krachtpatsers. Paard is de leider en dat

doet hij goed. Als er spierballen nodig zijn dan staat Paard paraat. De uitkijktoren moet regelmatig gerepareerd worden en dan is hij gewoon even de koning van de toren. En zo hoort het ook."

Ze gaan weer naar beneden. Er is niemand meer te zien. "Bedankt voor de informatie." zegt Ewijt. "Waar moet ik nu naar toe? Hoe kom ik weer thuis?" "Dat weet ik niet" zegt Duizendpoot.

Op dat moment komt Olifant om de hoek. Ze zwaait met haar slurf, het gebaar dat Ewijt moet volgen. "Loop gewoon in de richting van Grootwater, kijk wie je tegenkomt. Laat je verrassen maar pas op voor monsters. Er lopen betoverde dieren rond die zo lelijk zijn dat je er bang van wordt. Maar een monster hoeft niet slecht te zijn. Het kan een bijgeloof zijn of een angstdroom. Geloof niet alles wat je ziet, ga op je gevoel af en wie weet vind je straks gewoon de deur weer naar huis."

Ewijt vindt dit een goede raad en hij gaat op weg, op weg naar meer verhalen.

Klein zijn

Ewijt loopt richting Grootwater en de eerste die hij onderweg in het bos tegenkomt is een merel. Zij gaat rustig op een boomtak zitten en begint te vertellen. "In Verhalenland leven veel kleine dieren. Die hebben het niet altijd makkelijk om tussen de grote kolossen te overleven. Allereerst is daar Egel, zij is klein en een beetje ijdel.

Omdat ze klein is en bijna niet opvalt, probeert ze zich groter voor te doen dan ze is. Dan zet ze al haar stekels op! Dat is voor de andere dieren het sein dat ze moeten oppassen."

Dan komt er een muis aangetrippeld om zijn verhaal te doen. "Wij zijn een bekende groep kleine dieren in Verhalenland, familie Muis. We zijn met velen. Sommige muizen zijn erg bekend, andere zie je bijna nooit. Ik zal je wat vertellen over de belangrijkste muizen. Huismuis is de meest bekende muis, tenminste dat vindt ze zelf. Ze ziet zichzelf als de *moeder aller muizen* en vindt dan ook dat ze met respect moet worden behandeld. De brug die over de sloot voor haar huis ligt, beschouwt ze als haar eigen brug. Daar mag een ander niet zomaar overheen. En als er ergens iets te doen is, dan is ze bijna de eerste om vooraan te staan. Ze is niet gauw tevreden en wil alles weten. Als ze denkt dat ze gelijk heeft, dan is dat ook zo. Zelfs als jij gelijk hebt, dan nog heeft zij gelijk."

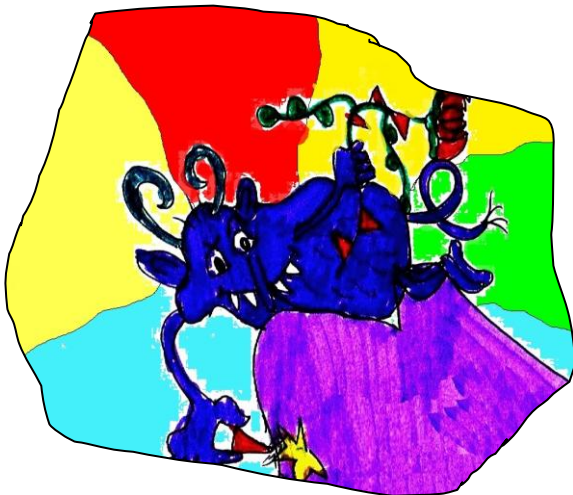
Ineens ziet Ewijt een blauw monster voor de dag komen, met pijlen, een lelijkerd met een lange neus die zichzelf geweldig vindt.

Echt een Egomonster. Hij schiet snel voorbij. De muis lijkt het niet te zien en gaat verder met zijn verhaal.

“Veldmuis is een stille werker. Hij kan erg veel, is altijd bezig en vindt stilzitters nutteloze dieren. Elk dier moet iets doen voor de kost vindt hij. Hij is zo druk met zijn eigen dingen dat hij bijna geen tijd heeft om anderen te helpen. Maar dat is niet erg denkt hij, er zijn genoeg andere dieren die klaar staan om andere dieren te helpen. En dus gaat hij gewoon lekker zijn eigen gang. Niet iedereen vindt dat leuk, maar daar trekt Veldmuis zich niets van aan. Hij is zoals hij is.”

En daar is dat gekke Egomonster weer, met een felgekleurde stralenkraan. In een zucht vliegt hij langs de hoofden van Ewijk en Muis. Die gaat verder met zijn verhaal. “En ik, ik ben Bosmuis, ze noemen me ook wel eens *de snuffelaar*. Ik wil graag weten wat anderen doen. Ik bemoei me ook met wat andere dieren doen en ik wil vooral weten waarom ze doen zoals ze doen. Ik heb in het geheim een dagboek waarin ik opschrijf wat ik zie. Dat doe ik zodat ik later altijd iets op kan zoeken als ik twijfel over wat er echt gebeurd is. Waarom ik zo ben, dat kan een ander niet snappen.” En hup.... daar is het Egomonster weer.

Ewijk denkt er het zijne over. Iedere keer komt dat monster voor de dag. Bij het verhaal over altijd gelijk hebben; bij het verhaal over je eigen gang gaan zonder rekening te houden met anderen; en ook bij het verhaal over opletten en opschrijven wat anderen doen.

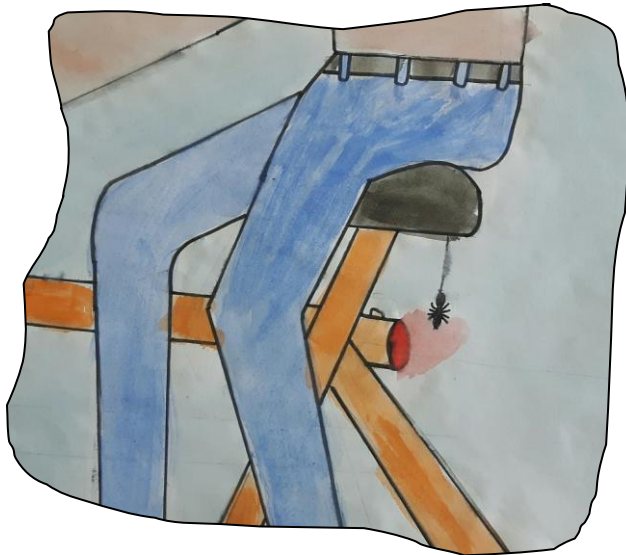
Ewijk denkt dat het met onzekerheid te maken heeft. Dus vraagt hij aan Bosmuis: “Zijn jullie bang omdat jullie klein zijn? Is het daarom belangrijk om

altijd gelijk te hebben? Is het moeilijk om anderen te helpen? Is het veiliger om op anderen te letten, dan hoeft je niet naar jezelf te kijken? Denken jullie daar wel eens over na?”

Dat zijn veel vragen voor zo’n kleine muis. Het blijft even stil. Maar dan begint Bosmuis gewoon aan een ander verhaal.

“Er is een klein dier in *Verhalenland* met een bijzonder verhaal. Dat is Spin. Spin is nieuw in het bos.

Hij is erbij gekomen toen een oude man een keer op een roestige fiets door het bos reed. Spin reed mee met de fiets, in een holletje onder het fietszadel. De oude man komt Beer tegen en schrikt enorm. Daardoor valt de oude man van zijn fiets en Spin valt uit zijn holletje onder het zadel.

Hij valt zacht want hij is erg lenig, een soort luchtacrobaat. Hij is een stadsspin die zijn leven lang in de schuur van de oude man in mensen dorp heeft gewoond. Af en toe heeft hij een vliegje gevangen en dan was zijn buik weer voor een tijdje vol. En nu opeens is hij een bosspin geworden, in een nieuwe omgeving met allemaal enge grote nieuwe dingen.

Leeuw helpt hem en vertelt hem waar hij op moet letten. Spin luistert graag en stelt heel veel vragen. Ze worden vrienden."

Ewijt heeft genoeg gehoord. Hij denkt dat Bosmuis wel de hele dag en nacht kan doorgaan met zijn verhalen. Hij heeft er genoeg van en vervolgt zijn pad. Het Egomonster dat steeds tevoorschijn kwam tijdens de verhalen van de muis, dat monster is verdwenen.

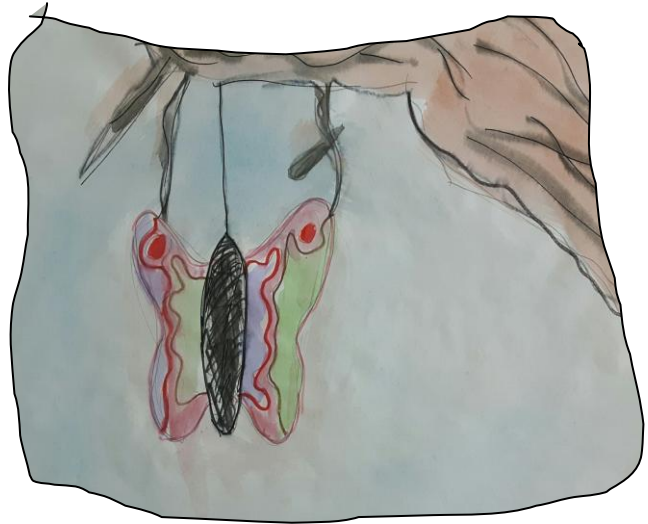

Toen Ewijt de vraag stelde over onzekerheid, toen veranderde het monster in een vlinder die snel omhoog vloog. Het eerste monster was overwonnen. En er kwam een brede glimlach op zijn gezicht.

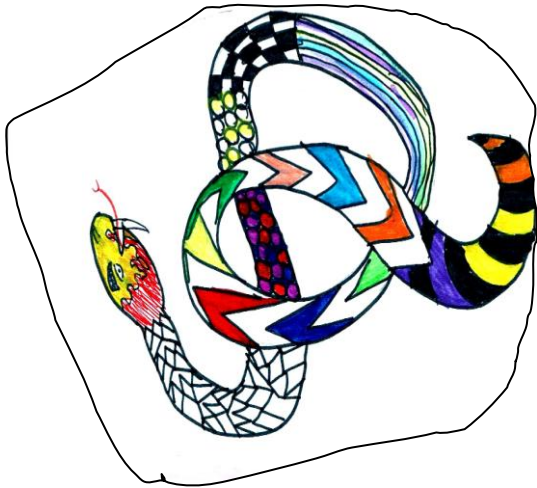

Veranderen

Op zijn weg naar het grote water loopt Ewijt tegen een enorm spinnenweb aan. Verbaasd kijkt hij rond en hij ziet daar een spin. "Spin?" vraagt Ewijt. "Aangenaam" zegt Spin. "En wie ben jij? Ben jij een veranderd dier? Of ben je een monster?" Spin wacht niet eens een antwoord af en gaat gewoon door. "Wist je dat sommige dieren kunnen zichzelf veranderen? Ben jij er ook zo een? Ik ken een dier dat zich zelf veranderd heeft. Ze heet Vlinder. Zij is klein maar een wonderbaarlijk dier. Eerst is ze een rups geweest, gevlekt en stekelig. Ze vond zichzelf niet mooi. Ze kreeg zo'n hekel aan zichzelf dat ze zichzelf ging verstoppen. Ze hing aan een draadje aan een tak van een boom, in een soort geheime kamer. Ze kon niet naar buiten kijken en anderen konden niet naar binnen kijken. Dat gaf een veilig gevoel. In de tijd dat ze in haar geheime kamer zat heeft ze veel nagedacht.

En op een dag had ze de oplossing! Ze zou gewoon een ander dier worden. En toen is ze Vlinder geworden, in hetzelfde leven! Ze noemen dat een transmissie. Alle dieren in *Verhalenland* hebben dit met eigen ogen kunnen zien, het leek echt wel een wonder. Zo mooi, zo klein, zo fijn.

Jammer genoeg is Vlinder na de transmissie weggegaan uit *Verhalenland*. Maar er wordt nog vaak aan Vlinder gedacht en over haar gesproken. Vlinder is een voorbeeld voor andere dieren. Ze heeft laten zien dat je kunt veranderen. Als je in de put zit en je denkt aan haar, dan word je vanzelf vrolijker. Ben jij ook vrolijk?" vraagt Spin. Daar moet Ewijt

even over nadenken. Is hij vrolijk? Wil hij misschien ookf veranderen? Voor dieren zijn er veel manieren om te veranderen. Dat heeft hij op school geleerd, in de biologies, en op internet. Een dier kan een ander vel aantrekken, sommige dieren doen dat elk jaar weer zoals een slang. Of een dier verliest al zijn veren en er komen gewoon nieuwe veren. Maar of een mens zo kan veranderen, dat heeft hij nog niet geleerd.

Ewigt heeft intussen honger gekregen en gaat naar het *Praathuis*. Daar maakt Leeuw een paar lekkere boterhammen voor hem met appelstroop. Ewigt moet zijn verhaal kwijt, hij twijfelt of hij zelf wil veranderen of niet. En zo ja, hoe hij dat zou moeten doen. Voor mensenkinderen is dat anders als voor dieren, denkt hij. Mensen hebben meer hulpmiddelen nodig, denkt hij. Leeuw kijkt hem aan, slaakt een diepe zucht en vertelt.

“Veranderen is niet altijd goed. Sommige dieren hier kunnen uit zichzelf veranderen, zoals Vlinder. Maar soms veranderen dieren ook door dingen die gebeuren. Op het strand zijn er bijvoorbeeld eens witte pakjes aangespoeld. Daar zat Kokeen in, een soort witte poeder. Walvis had er per ongeluk een paar ingeslikt en hij is er helemaal vreemd van geworden. Hij springt als een dolfijn en denkt dat hij de hele wereld aankan. Hij is helemaal veranderd. Dat is gevaarlijk spul. Om die reden hebben we er toen een paar dieren een plan gemaakt om te voorkomen dat het nog eens zou gebeuren.

Want Zeehond heeft het zien gebeuren met Walvis en dat was niet fijn. Zij heeft zich voorgenomen in de buurt te zijn als er weer eens iets aan zou spoelen.

Sinds die tijd houdt Zeehond de wacht op het strand. Verderop in Grootwater zwemt Inktvis rond om de boel in de gaten te houden. Omdat Inktvis acht armen heeft, heeft hij al een bijzondere taak op Grootwater, hij is de oppasser van Grootwater en de dieren die er wonen. Hij redt dieren in nood.

Inktvis en Zeehond hebben de taken rond het oppassen verdeeld sinds die eerste witte pakjes zijn aangespoeld. Ze zijn geschrokken van de veranderingen bij Walvis en willen voorkomen dat andere dieren de witte pakjes vinden en op gaan eten.” Lennie zucht weer eens diep, gaat staan, schudt zijn vacht en gaat een eindje verder liggen, lekker in het zonnetje. Ook Ewigt verhuist een paar meter en gaat op een dikke boomstam zitten.

Opruimen

Leeuw vertelt verder. "Op een nacht is het weer zover. Er zijn grote vreemde lichten op *Grootwater* en dat is het sein dat er iets gaat gebeuren. Zeearend is ook te zien, hij vliegt zijn vaste rondjes boven het water. En weet je, als Zeearend de buurt is, dan zijn er meestal problemen te verwachten. Hij heeft er een extra zintuig voor. Iets in hem waarschuwt hem als er iets bijzonders gaat gebeuren. Maar hij weet nooit van tevoren wat het precies is. Daarom gaat hij toch maar altijd even kijken. Ook die nacht.

Op het strand zijn er lichten te zien, die knipperen, alsof er seintjes worden gegeven aan de lichten op *Grootwater*. Inktvis en Zeehond zijn op hun hoede en zwemmen zachtjes naar de grote boot om te kijken wat er gaat gebeuren. En ineens gaat *Grootwater* gloeien. Door de bewegende golven wordt Zeevonk wakker. Het is alsof

Grootwater naar de disco is! Alsof er duizenden lichtjes zijn aangegaan. De mensen op de boot schrikken ervan en gooien snel hun spullen overboord, ze starten de motor en weg zijn ze.

De witte pakjes drijven naar het strand. Inktvis probeert ze bij elkaar te houden maar dat lukt niet echt. Snel telt hij het aantal pakjes en hij heeft er in ieder geval 19 gezien. Zeehond let intussen op of er geen dieren op het strand rondlopen.

Maar dat is lastig te zien want Zeevonk is weer in slaap gevallen, het is dus donker. Ze moeten wachten tot de ochtendschemer komt en dan verzamelen ze de witte pakjes. De pakjes worden verzameld en geteld, het zijn er 15. Dus missen ze vier pakjes."

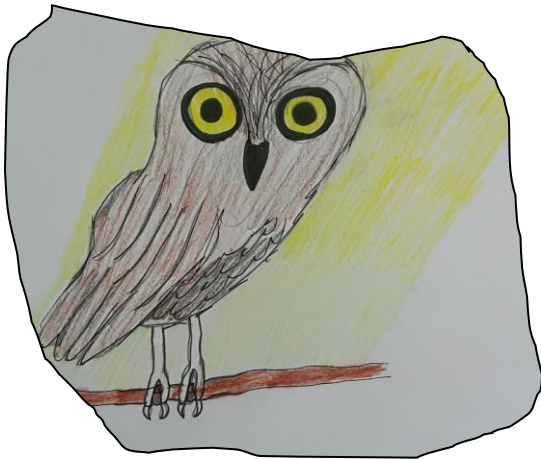
En weer stopt Leeuw met vertellen. Ewijk herinnert zich opeens een verhaal dat hij op school gehoord heeft. Een jongen uit de buurt had teveel witte poeder gebruikt en die is daardoor dood gegaan. En in zijn ooghoek ziet hij ineens een geel monster met een soort vork in zijn poot. Hij heeft iets van een duivel. Het knettert om hem heen, Ewijk noemt hem in gedachte Knettermonster.

Leeuw heeft niet in de gaten dat Ewijk weg dwaalt met zijn gedachten. Die is gewoon blijven vertellen. Ewijk hoort alleen nog de laatste woorden: "en nu gebeurt het niet meer."

Het Knettermonster zit er nog, het verhaal is niet af, er is een stukje kwijt en Ewijt durft niets te vragen. Hij weet nu niet wat er met de vier pakjes is gebeurd die kwijt zijn.

Als Ewijt opstapt, dankjewel zegt tegen Leeuw voor het verhaal en verder zijn weg vervolgt, dan staat het Knettermonster ook op. Tussen de bomen door gaat deze met hem mee. Maar er loopt nog een dier mee, Olifant. Die voelt vast dat Ewijt een beetje bang is. Samen lopen ze door, tot aan het *Waarheidshok*. Daar zitten meer dieren bij elkaar die samen wat drinken en met elkaar praten. Olifant stelt Ewijt voor en vraagt of de dieren een beetje op Ewijt willen letten. De rest van de dag is het rustig, het Knettermonster is niet meer te zien.

De Mikkenclub & Dierenbal

De volgende dag bruist het in *Verhalenland*. Alle dieren zijn druk in de weer. In de buurt van *Kleinwater*, het meer, lopen er allerlei dieren door elkaar. Hoog in de bomen hangen beschilderde stukken hout, de dieren gooien daar uilenballen tegenaan. Ewijt

gaat op onderzoek en besluit naast een oude uil te zitten. Die ziet eruit alsof hij wel kan uitleggen wat er aan de hand is.

Ewijt hoeft niet lang te wachten. Uil vertelt:

"Soms gebeuren er dingen die in *Verhalenland* eigenlijk verboden zijn, tenminste dat vinden sommige dieren. Ook de Kakkers uit *Kunstenaarskolonie* (dat ligt vlak bij *Verhalenland*) vinden dat. Iedereen heeft altijd een mening over iets wat verkeerd zou zijn. Het jaarlijkse *Dierenbal* is zo'n gebeurtenis waar altijd veel meningen over zijn. Het is een heerlijk feest voor alle dieren uit *Verhalenland*. Het hoogtepunt is het Mikkenfeest van de Mikkenclub bij de beek. Ze gooien met uilenballen naar zelf gemaakte schilderijen die in de bomen hangen. Het is de bedoeling dat je zo snel mogelijk met die uilenballen een schilderij uit de boom gooit.

Als het gebeurt dan heeft iedereen het grootste plezier, er wordt gezongen en ze dansen de polonaise. Het zijn allemaal verschillende dieren die meedoen, maar om te laten zien dat ze bij elkaar horen dragen ze elk jaar een ander veertje op de kop. Dat ziet er geweldig uit! Een van de dieren, Aap, spaart de veren zelfs op en draagt ze allemaal tegelijk op haar kop. Dan kan iedereen zien hoe lang zij al bij de Mikkenclub is.

De schilderijen in de bomen maken zij zelf in de club. Sommigen zijn heel slordig gemaakt en anderen weer heel netjes. De Mikkenclub maken ook grappen tussendoor. Ze maken bijvoorbeeld schilderijen als een soort mopje, om iemand een beetje voor de gek te houden.”

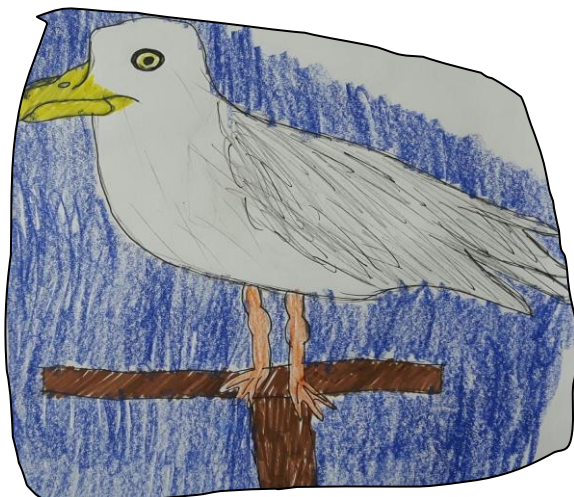
Ewijt kijkt goed en ziet een schilderij hangen, van een lelijk dier. Dat lijkt het Knettermonster wel! En er staat iets bij geschreven: Kokeen is voor geen een!

De uil vertelt verder. “Zij hebben vorig jaar een schilderij gemaakt die leek op Pauw uit Kunstenaarskolonie. Pauw is alleen maar geïnteresseerd in schoonheid en wordt daarom al jaren “Domme Burger” genoemd. Op het schilderij stond een

afbeelding van een pauw zonder staart.

Die afbeelding hadden ze bedacht omdat Pauw altijd opschept over haar staart, maar als er iets aan de hand is dan vlucht ze met de staart tussen de poten. De Kakkers uit Kunstenaarskolonie hoorden al snel over de grap en kwamen met een hele groep naar *Kleinwater* bij *Verhalenland* om alle schilderijen in de bomen weg te halen. Het is ze niet gelukt, maar er is wel stevig gevochten. Het schilderij van Pauw was vorig jaar daarna wel favoriet, daar zijn heel wat uilenballen tegenaan gegooid.”

Uil is intussen opgestaan en vliegt richting uitkijktoren. Nieuwsgierig

volgt Ewijt. Maar hij komt niet ver. Meeuw, die hij gezien heeft bij het Waarheidshok, duikt vanuit de lucht naar beneden en strijkt neer op een paaltje aan de rand van het water. Het is zijn vaste paaltje. Hij had al verteld dat hij vaak in *Verhalenland* te vinden is, maar zijn echte thuis in de duinen is aan *Grootwater*. Meeuw vertelde ook vol passie over het bijzondere licht. Hij gaat vaak naar *Kunstenaarskolonie*, want hij is benieuwd hoe de Kakkers daar het licht vangen.

Er wordt al eeuwen over gepraat, maar hij heeft het zelf nog nooit gezien. En toch gaat hij elke dag kijken. Want hij heeft licht nodig voor de plaatjes die hij maakt. En als hij er achter komt hoe ze dat doen in *Kunstenaarskolonie*, dan gaat hij dat ook proberen. Meeuw heeft vertelt dat hij plaatjes in zijn hoofd maakt, door heel lang naar iets te kijken en dan snel met zijn ogen te knippen. Dan zit het plaatje in zijn hoofd en kan hij het niet meer vergeten.

De bange Hond

Kort na het Dierenbal zit Ewijk lekker op een boomstam te kletsen met Olifant. Die was wel even toen aan een rustpauze na haar dagelijkse rondje rek en strekoefeningen bij *Kleinwater*. Ineens horen zij blaffen. Heel hard, heel lang, alsof een dier in nood is. Ze gaan snel op het geluid af. En als zij over de heuvel van Mol rennen, schrikken zij van wat zij zien. Aan een dikke boom zit met een stevig een jong zwart hondje vast. Hij heeft witte voorpoten en een witte snuit. De puppy is boos en bang

tegelijk en blaft terwijl zij springt en aan het touw trekt. Maar het touw zit stevig vast geknoopt. Ewijk heeft zoiets nog nooit meegemaakt. Hij gaat naar de puppy en maakt het touw los. De puppy bedankt niet eens maar rent heel snel weg, die het Kleinwaterbos in.

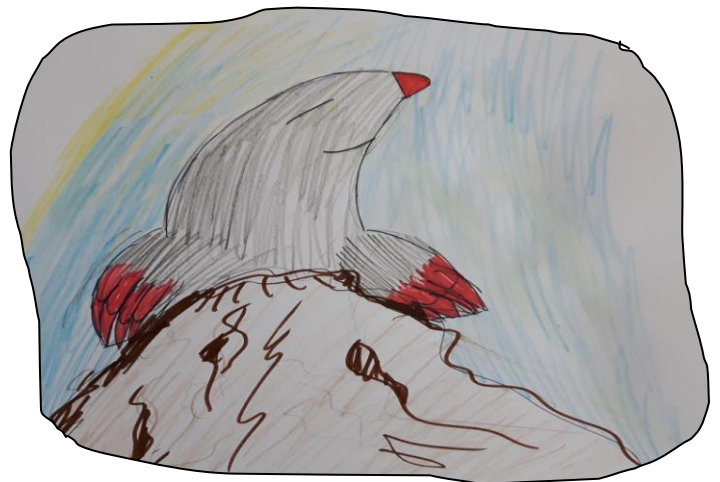
Het hondje heeft zichzelf goed verstopt. Ewijk en Olifant bedenken samen een naam voor de pup en noemen haar gewoon Hond. Door de herrie van het blaffen is Mol wakker geworden.

Nieuwsgierig steekt ze haar snuit buiten het hol en ze knippert tegen het felle

zonlicht. Dat doet pijn aan haar ogen. Maar ze kan zich niet bedwingen, ze MOET weten wat er aan de hand is. Olifant vertelt haar wat ze hebben gezien.

“Ik zat lekker uit te rusten met Ewijk toen we ineens geblaf hoorden. We zijn gaan kijken en er zat een puppy aan de boom. Ewijk heeft hem losgemaakt, de hond rende weg maar nu weten we niet waar de hond is.”

En dan begint Mol te vertellen. “Dit is niet de eerste keer. Het gebeurt wel vaker dat iemand uit Mensendorp zijn hond of poes niet meeneemt op vakantie en het dier gewoon alleen laat.

Ik persoonlijk ben blij dat ik maar gewoon een mol ben. Sommige dieren die in Mensendorp leven, worden alleen achtergelaten in hun huis. Sommige worden uit een auto gezet en sommige worden aan een boom gebonden net als de puppy. Ik heb zelf nog een keer (bij mensen die hun kat alleen thuis hadden gelaten) gaten gegraven in hun nette grasveld. Voor straf. Het grasveld was helemaal verpest, net als het humeur van die mensen doen ze weer terugkwamen. Net goed."

Door het verhaal van Mol moet Ewijt weer ineens aan oma denken, en aan school, aan zijn vriendinnetje Filomijn, het vriendinnetje waar hij alles tegen kan vertellen. Samen skaten, samen zingen en allebei een beugel. Hij mist haar.

Hij denkt ook aan Tycho. Zou hij weten waar Ewijt is. Zou hij zich geen zorgen maken als hij de fiets ziet staan, maar als Ewijt onvindbaar is?

Hij bedenkt ook dat het *Verhalenland* wel echt moet bestaan, want er is ook een *Mensendorp*. Het stelt hem wel een beetje gerust. Het lijkt daardoor mogelijk om terug te keren naar die wereld. Veel tijd om er verder over na te denken krijgt hij niet. Er wordt vergaderd. Want Hond loopt nu wel los rond in het bos bij Kleinwater. Dat is vreemd voor de dieren die daar wonen. Er komen wel eens vaker honden in het bos, maar die lopen aan een lijn met een mens er aan vast. Hond loopt alleen en verstopt zich, dat is andere koek. Daar moet wel iets mee gebeuren. Dus komen een aantal dieren in actie.

Olifant heeft een idee.

"Hond heeft zich diep in de struiken van Kleinwaterbos verstopt. De hulp van Koekoek en Duif is nodig. Zij kennen alle verstoppplaatsen en als zij hun best doet kunnen ze een goede daad doen. Ze kunnen zoeken en ons roepen als ze Hond zien.

We moeten natuurlijk wel iets verzinnen om Hond uit zijn schuilplaats te krijgen. Iets bijzonders waarvoor Hond wel uit zijn hol moet komen. Uit nieuwsgierigheid. Opnieuw komt Olifant met een idee. "Konijn uit Boerenland komt regelmatig op visite, ze is er nu toevallig ook. Misschien dat zij iets gedaan kan krijgen?"

En ja, Konijn wil helpen. Wat heeft zij verzonnen? Zij gaat als zielig konijntje ergens op een boomstronk staan stampen. Zij denkt dat Hond wel medelijden zal hebben of nieuwsgierig wordt en zal willen weten wat

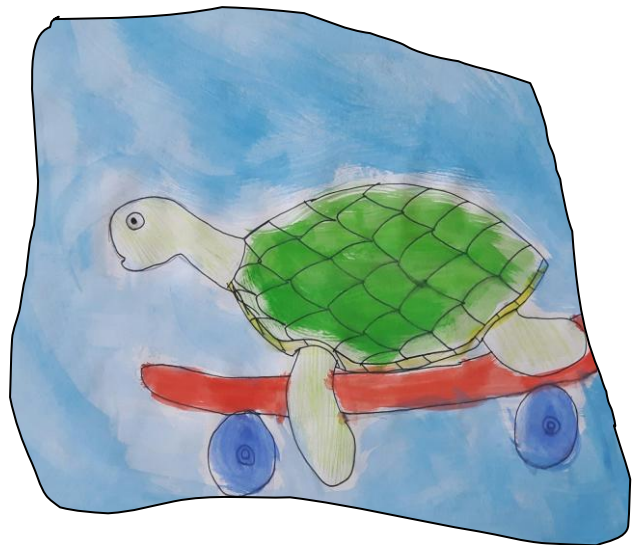
er aan de hand is. Maar er zijn meer dieren die willen helpen. Een ervan is Koekoek die vanuit de lucht alles in de gaten houdt. En ja, Koekoek ziet dat Hond voorzichtig uit zijn schuilplaats komt en roept hard "koekoek" om iedereen te waarschuwen. Voorzichtig komt Hond dichterbij, naar het geluid. Dan ziet hij Konijn die ineens heel blij staat te springen en die blijdschap is precies wat Hond nodig heeft. Konijn en Hond zijn meteen vrienden, dat kun je zien. Heerlijk toch! Wat vriendschap al niet kan doen.

Het nieuws

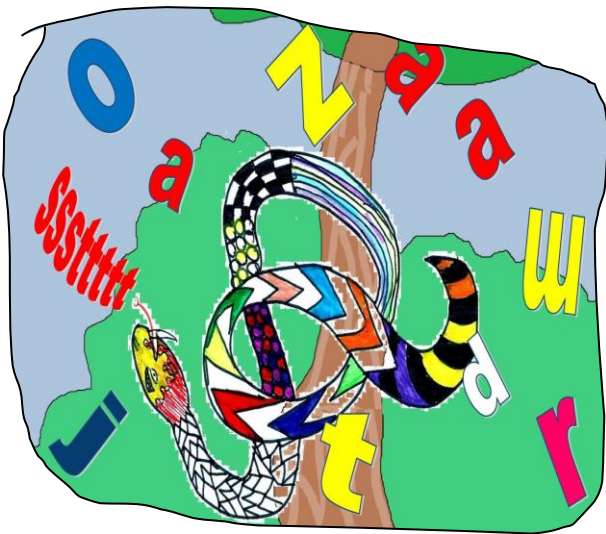
Wat de dieren in *Verhalenland* goed kunnen, is nieuws maken. Maar om eens goed te onderzoeken hoe *snel* een verhaal kan uitgroeien tot iets enorms, is er een geheime bijeenkomst op het duin bij *Grootwater*. Beer, Olifant, Muis en Uil komen samen om een plan te maken, een complot. Ewijt mag er niet bij zijn, maar hij zit verstopt achter een grote boomstronk. Hij hoort dat ze wachten op Schildpad, maar die is onderweg, die heeft wat meer tijd nodig. Als ze allemaal samen zijn komt Beer met een idee.

"Laten we een gerucht gaan vertellen in het *Waarheidshok*, om daarna te kijken hoe snel het verhaal verandert en wordt doorverteld. Het gerucht moet over Schildpad gaan. We weten allemaal dat ze zich sinds een langere tijd verplaatst op een skatebord omdat ze dan sneller is. Maar we zeggen nu dat ze er een zeiltje bij wil maken om nóg sneller te kunnen worden."

Ze spreken af dat Beer naar het *Waarheidshok* zal gaan om dit te vertellen. Beer wacht op het juiste moment om naar het *Waarheidshok* te gaan. Ewijt loopt zachtjes achter Beer aan. Hij wil graag weten hoe het afloopt.

En ja hoor, ook hier duikt weer een monster op, een slang met zwevende letters. Maar Ewijk negeert hem. Bij het *Waarheidshok* is het erg druk.

Dan vertelt Beer dat hij Schildpad heeft gezien op haar skateboard met een witte lap. Alle dieren beginnen druk door elkaar te praten en Beer vertrekt weer. Ewijk blijft nog even luisteren, maar kan het niet meer volgen.

De volgende dag zit Ewijk weer even op de stronk bij de *Verhalenboom* als Paard langs komt. "Heb je het al gehoord? Schildpad gaat van haar skateboard een driemaster maken. Daarmee kan ze haar snelheid

opvoeren." En bij de Uitkijktoren vertelt Baviaan: "Er zal een wedstrijd komen tussen Duizendpoot en Schildpad."

Weer een dag later hoort Ewijk vertellen dat Schildpad naar de winterspelen gaat, de para-limpiks. Dat wordt spannend. De vierde dag wordt verteld dat Schildpad gaat verhuizen naar het vasteland. Omdat zij dan sneller in het buitenland kan komen. Na een week is het verhaal blijkbaar klaar. Schildpad heeft dan (zogenaamd) een gouden plak gewonnen en verhuist naar het buitenland. Ewijk snapt er niets van. Wat een rare manier om nieuws te maken. Maar dat gebeurt wel vaker en is ook in Mensendorp niet ongewoon. Tenminste, dat heeft de leraar wel eens verteld. En ineens duikt het Lettermonster weer op. Hij steelt letters om verhalen te maken zonder op te letten of het klopt.

Er zijn natuurlijk ook goede manieren om in het nieuws te komen.

Papagaai is journalist en heeft gehoord dat Ewijk in *Verhalenland* is en ziet daar wel een verhaal in. Ze wil met Ewijk praten en heeft via Leeuw een afspraak gemaakt bij het *Praathuis*. Daar vertelt Ewijk aan Papagaai hoe hij in *Verhalenland* terecht is gekomen. Hij vertelt eerlijk dat hij nieuwsgierig was en door de geheime deur is geslopen in Tycho's huisje. Hij vertelt ook dat hij thuis mist. Papagaai troost hem en ineens is het Lettermonster verdwenen. Dat is dus goed nieuws! Papagaai ziet dat Ewijk wat vrolijker wordt en vertelt dan dat ze naar *Verhalenland* is gekomen voor de nieuwe vluchtelingen.

Vluchtelingen

Samen gaan Papagaai en Ewijt de volgende dag naar Olifant. Zij is groot en soms een beetje lomp, dat had Ewijt wel gezien. Ze trekt zich graag terug in klein water, daar is ze op haar gemak en heeft zij geen last van haar grote lijf. Zij hoort bij de *Verhalenbende*, zij weet veel en is daarom bij die club. Olifant vindt het leuk dat ze visite krijgt en ze wil haar verhaal wel vertellen aan Papagaai. Ze vindt het ook niet erg als het in de krant komt. Ewijt gaat er eens lekker voor zitten.

“Voordat ik in *Verhalenland* kwam wonen was ik eigenlijk een soort vluchteling. De eerste helft van mijn leven heb ik in een circus gewoond in Mensendorp. Het enige leuke van die tijd was dat ik nooit alleen was. Er waren altijd andere olifanten om me heen. Ik heb er gewerkt (zware palen wegtrekken van de circustent), ik heb er opgetreden met een raar petje van leren riemen. Ik deed kunstjes in de circustent en werd geslagen en gepest door andere circusdieren.”

En ja hoor, daar komt weer een monster voor de dag: het groene pestmonster.

“Op een bepaald moment besloot ik om maar gewoon weg te gaan. Na een avondvoorstelling liep ik de tent uit en ging zachtjes langs de slapende oppasser bij de kassa. Mijn vriend Olifantenman en maatje Giraf gingen mee. Ik heb nooit geweten dat het zo makkelijk zou gaan. In ieder geval: wij waren vrij. Wij zijn samen in *Verhalenland* terechtgekomen. Inmiddels zijn Olifantenman en Giraf dood en ben ik alleen”.

Er rolt een traan uit haar oog en Ewijt springt op om haar nieuwe vriendin Olifant te troosten. Ook Papagaai krijgt het beetje moeilijk. Olifant ziet het en schaamt zich voor haar tranen. Snel gaat ze verder. “Er zijn meer dieren die in *Verhalenland* wonen, maar die van verder weg komen.

Dat is de familie Kangoeroe. Deze familie komt ook van heel ver weg. De familie bestaat uit vader, moeder en kind en zijn gevlucht omdat ze thuis niet veilig waren.

In hun thuisland zijn mensen dol op kangoeroevlees!

De familie hoort eigenlijk nergens thuis. Maar ze komen wel overal. Ze hebben altijd nieuwtjes te melden. Ze zwerven rond en gaan vanuit *Verhalenland* via *Mensendorp* naar *Kunstenaarskolonie* en weer terug naar *Kleinwater* en *Kleinwaterbos*. Onderweg horen ze van alles, zien ze van alles en vinden het heerlijk om daarover te praten. Dat is een goede manier om contact met andere dieren te hebben."

Het groene pestmonster is weer weg! Het verhaal over de kangoeroes is een wijze les voor Ewijt. Hij maakt niet zo makkelijk contact. Misschien moet hij ook gewoon zijn oren en ogen de kost geven, zodat hij altijd iets te vertellen heeft. Papagaai heeft genoeg gehoord en gaat weer weg, terug naar de Mensenbode. Ze komt wel weer terug als ze meer dieren wil spreken. Voorlopig heeft ze genoeg gehoord.

Terug naar huis

De volgende dag besluit Ewijt om weer eens te gaan kijken bij de Verhalenboom. Daar in de buurt stond de boom met de deur. Misschien is de deur wel weer terug. De deur naar Tycho's huisje.

Hij is vlak bij de *Verhalenboom* als hij zijn naam hoort roepen "Ewijt, Eeewijtttt". Hij gaat op het geluid af. Uiteindelijk komt Ewijt bij de boomstam terecht waardoor hij naar binnen was gekomen.

De boomstam gaat uit zichzelf open en het is de deur van het huisje van Tycho! Hij ziet Ree en Hagedis om het hoekje gluren.

Ewijt is blij om weer weg te kunnen en loopt de kamer van Tycho in. Achter hem aan lopen er ook dieren uit *Verhalenland* de kamer van Tycho in.

De eerste is Leeuw, gevolgd door Egel en Olifant. Tycho slaakt vreugdekreten en geeft elk dier een aai voordat zij naar buiten gaan, de gewone wereld weer in.

Tycho vertelt dan dat de dieren die hij heeft gered in de afgelopen jaren, steeds verdwenen zonder dat Tycho wist waarheen. Nu hij Ewijt en diezelfde dieren weer terug heeft zien komen door die vreemde deur, nu begrijpt Tycho het ineens.

De verdwenen dieren waren nieuwsgierig en gingen allemaal door die houten deur, waar een heerlijk maar verwarrend bos achter verscholen lag. Omdat zij uit de werkelijkheid kwamen, werden zij een bijzonder dier in *Verhalenland*. Ze werden een dier waar monsters omheen hingen. Die monsters, dat waren moeilijke eigenschappen. Ewijt zag die monsters wel en kon er een aantal weggagen.

En wat ook bijzonder is: vanaf het moment dat Ewijt in de geheime wereld achter de deur stapte, stond de tijd in de gewone wereld stil.

Op het moment dat Ewijt zijn fiets tegen het huisje zette, zat Tycho op de WC buiten in de tuin. Kraai zat op het WC-huisje en Ree was ergens in de buurt aan het grazen. Kameleon had zich verstopt in huis want hij dacht dat er een buizerd aankwam. Tycho hoorde Ewijt toen wel aankomen en ging snel zijn huisje binnen. Maar daar was niemand. Tycho herinnerde zich de nieuwsgierige blik naar de deur en bedacht dat Ewijt daar vast te vinden was. Dus Tycho deed de deur open en riep hem.

En zo is toch alles goed gekomen.

Samen maken ze daarna de deur dicht. Geen monsters meer.....

Wel nieuwe dikke vrienden.

happy end!

Een avontuur
Dat begon in 2017

De droom van Joar:
"een boekje illustreren"

Een gedachte van Ada
"samen een verhaal bedenken
en dan gaan schrijven"

Nu, mei 2018

KLAAR!!!

Het was een mooi avontuur